

når man korter 1 år af en dagpengeperiode, og vi allerede ved, at der er 26.000-27.000, der har mere end 4 års ledighed bag sig, der opholder sig i dagpengesystemet, så har hr. Thor Pedersen et problem den 1. januar 1997, som han ikke kan løse ved at straksaktivere via dagpengesystemet. Det er givet, at han kan straksaktivere den del af dem, der så bliver forsørgerberettiget over kontanthjælpssystemet. Gad vide, om man har kalkuleret med den udgift oven i dem, man i forvejen opererer med man skal bruge på at straksaktivere dem, der allerede opholder sig i kontanthjælpssystemet.

Så spørgsmålet er: Hvad er de menneskers situation den 1. januar 1997, hvis der skulle ske det helt unikke, at Folketingets flertal fulgte hr. Thor Pedersens forslag?

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Jeg må sige til hr. Bjørn Elmquist omkring forslaget om at gå fra ca. 1 – vi er på 0,97 – og ned til 0,8, at det er en rammebeskæring, og at man kan stille mange regnestykker op for, hvordan man så udnytter rammen. Også hvor meget det rammer på det multilaterale i forhold til det bilaterale, og den debat vil vi meget gerne have. Meget gerne have.

Og hvis vi får flertal for den rammebeskæring, vil vi meget gerne diskutere det og drøfte også med Det Radikale Venstre, hvordan man udmønter rammen. Meget gerne.

Skulle det vise sig fuldstændig umuligt at løse de opgaver og forpligtelser, som vi har med 0,8, jamen så kan det godt være at det i forligningsstund hedder 0,81. Det skal jeg ikke afvise. Men det er så en politisk proces her i salen. Vi ønsker at sende det kraftige signal, at vi mener, at det, vi har råd til, er de 0,8. Det er rammen for dansk ulandsbistand i 1997 under den forudsætning, at der finder en effektivisering sted på området og foretages en analyse af de projekter, vi i øvrigt har støttet.

Noget af det, vi måske mangler at drøfte i dansk politik, er virkningen af den ulandsbistand, vi allerede giver. Er vi sikre på, at den hjælper befolkningen i de fattige lande? Er vi sikre på, at den ikke lige præcis fastholder dem i de strukturer, der forhindrer, at det kommer til at gå bedre – at de fastholdes i produktionsmetoder og i erhvervsløsninger, som er forældede, og hvor det, at man giver støtten, betyder, at markedskræfterne ikke kommer til at virke, så de kommer i gang med den produktion, der

måske i fremtiden kunne sikre velstanden i de områder, som vi gerne vil støtte?

Der kan også godt være det politiske, og man kan drage en lære af, at der er nogle af de områder, man har støttet, hvor de, der egentlig har haft en gevinst politisk, er de siddende magthavere, der egentlig har følt det som en belønning til dem, at man kunne løse nogle problemer via bistand fra andre lande, hvor det måske havde været bedre, om magthaverne var sat på porten.

Derfor vil jeg give hr. Bjørn Elmquist ret i, at det er trist, at det hele skal blandes sammen, for der er så meget, man burde debattere, også den måde, Folketinget håndhæver det på, for jeg vil gerne sige, at problemet i Finansudvalget jo bl.a. er, at man egentlig kan vælge at sige ja til det hele eller nej til det meste, for det er fantastisk svært at få den kvalitet omkring bevillingen, at man ved, hvad det egentlig er, pengene gives ud til, og hvordan det virker. Der er en meget stor opgave tilbage.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Hr. Jørn Pedersen rejste et spørgsmål før om, hvordan man ville finansiere straksaktiveringen af de 52.000 kontanthjælpsmodtagere, der er i dag. Der er afsat et beløb på finansloven på 210 mio. kr. til den øvelse.

Det svar, vi fik fra hr. Thor Pedersen i den anledning, var en halvkvædet vise, som klart dokumenterer, at her er finansieringsgrundlaget ikke i orden.

Mit spørgsmål til hr. Thor Pedersen er: Hvor skal pengene komme fra til at straksaktivere de 27.000 dagpengemodtagere, som fra den 1. januar ryger over i kontanthjælpssystemet? Hvor skal de penge komme fra? Det skyldes der et svar på.

Så er der en anden ting. Hr. Thor Pedersen kom i sin ordførertale ind på rettigheder og pligter for de ledige. Hvori består rettighederne? Det kunne jeg godt tænke mig at få belyst. Jeg forestiller mig, at svaret lyder, at det er retten til arbejde, men det svar køber jeg ikke, for den ret havde de ledige også i perioden 1982 til 1992.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Jeg har forståelse for, at hr. Thor Pedersen måske kan have svært ved at nå at svare på alle spørgsmål, men jeg tror, det vil være relevant at få et svar fra Venstre på: Hvor vil Venstre finde de 120 mio. kr., som bliver til 240 mio. kr., i